

7.9.2015

B8-0842/2015

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų

pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį

dėl migracijos ir pabėgėlių padėties
(2015/2833(RSP))

Richard Howitt, Birgit Sippel, Claude Moraes, Sylvie Guillaume, Vincent Peillon, Josef Weidenholzer, Juan Fernando López Aguilar, Miriam Dalli, Patrizia Toia, Silvia Costa, Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Kashetu Kyenge, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Tonino Picula, Miltiadis Kyrkos, Elly Schlein, Flavio Zanonato, Daniele Viotti, Evelyne Gebhardt, José Blanco López, Eric Andrieu, Tanja Fajon, Marju Lauristin, Mercedes Bresso, Enrico Gasbarra, Udo Bullmann, Ana Gomes, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Afzal Khan, Simona Bonafè, Nikos Androulakis, Brando Benifei, Maria Arena, Pedro Silva Pereira, Pervenche Berès, Derek Vaughan, Andi Cristea, Maria Noichl, Liliana Rodrigues, Jonás Fernández, Hugues Bayet, Péter Niedermüller, Roberto Gualtieri, Sergio Gutiérrez Prieto, Demetris Papadakis, Pier Antonio Panzeri, István Ujhelyi, Michela Giuffrida, Tibor Szanyi, Isabelle Thomas, Elena Valenciano, Iris Hoffmann, Momchil Nekov, Kati Piri, Doru-Claudian Frunzulică,

**Claudia Tapardel, Theresa Griffin, Viorica Dăncilă, Elena Gentile,
Matthias Groote, Goffredo Maria Bettini, Isabella De Monte,
Gabriele Preuß, Susanne Melior, Sylvia-Yvonne Kaufmann,
Massimo Paolucci, Andrea Cozzolino, Renata Briano, Jutta Steinruck,
Nicola Danti, Ricardo Serrão Santos, Caterina Chinnici, Jo Leinen,
Lucy Anderson, Miapetra Kumpula-Natri, Arne Lietz, Damiano Zoffoli,
Victor Negrescu, Nicola Caputo, Liisa Jaakonsaari, Knut Fleckenstein,
Marita Ulvskog, Olle Ludvigsson, Anna Hedh, Jytte Guteland,
Iliana Iotova, Javi López, Martina Werner, Neena Gill, Carlos Zorrinho**
S&D frakcijas vardu

**Europos Parlamento rezoliucija dėl migracijos ir pabėgėlių padėties
(2015/2833(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1951 m. Ženevos konvenciją ir jos papildomą protokolą,
- atsižvelgdamas į 1950 m. Europos žmogaus teisių konvenciją,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 12 d. Tarybos išvadas dėl migracijos ES vystomojo bendradarbiavimo srityje ir 2015 m. gegužės 26 d. Tarybos išvadas dėl naujos visuotinės skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi po 2015 m. partnerystės,
- atsižvelgdamas į ES ir Somalio pusiasalio migracijos maršruto iniciatyvą, arba Chartumo procesą, kurią 2014 m. lapkričio 28 d. patvirtino Afrikos Sąjunga ir ES valstybės narės bei institucijos,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 13 d. Komisijos Europos migracijos darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoliuciją dėl pastaruosiu metu Viduržemio jūroje įvykusių nelaimių ir ES migracijos ir prieglobsčio politikos¹,
- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 23 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją² dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinę ES požiūrį į migraciją,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento pirmininko kalbą, kurią jis pasakė per savo 2014 m. spalio 2 ir 3 d. vizitą Lampedūzoje, skirtą 2013 m. spalio 3 d. įvykusios tragedijos metinėms paminėti,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimus dėl jo delegacijų vizitų į Lampedūzą 2011 m. lapkričio mėn., į Jordaniją pabėgėlių iš Sirijos padėties įvertinimo klausimu 2013 m. vasario mėn., taip pat į Bulgariją prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių, ypač iš Sirijos, padėties įvertinimo klausimu 2014 m. sausio mėn.,
- atsižvelgdamas į per Parlamento 2013 m. spalio 9 d. plenarinį posėdį vykusias diskusijas dėl ES migracijos politikos Viduržemio jūros regione, ypatingą dėmesį

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0176.

² Priimti tekstai, P8_TA(2014)0105.

skiriant tragiškiems įvykiams Lampedūzoje,

- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete nuo dabartinės Parlamento kadencijos pradžios surengtas diskusijas, visų pirma 2014 m. liepos 22 d. diskusiją dėl Viduržemio jūros regiono specialiosios paskirties darbo grupės komunikato įgyvendinimo, 2014 m. rugsėjo 4 d. diskusiją dėl FRONTEX veiklos Viduržemio jūros regione ir dėl Viduržemio jūros regiono specialiosios paskirties darbo grupės, ir į 2014 m. rugsėjo 24 d. diskusiją dėl Komisijos penktosios metinės imigracijos ir prieglobsčio ataskaitos (2013 m.) (COM(2014) 0288) ir Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) metinės ataskaitos dėl prieglobsčio padėties Europos Sąjungoje (2013 m.),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 4 d. Komisijos komunikatą dėl Viduržemio jūros regiono darbo grupės veiklos (COM(2013) 0869),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 20 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 22 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl komunikato dėl Viduržemio jūros regiono darbo grupės veiklos įgyvendinimo (SWD(2014) 0173),
- atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 26–27 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas, kuriose ji apibrėžė artimiausiems metams skirtas laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės teisėkūros ir veiksmų planavimo strategines gaires,
- atsižvelgdamas į kitos kadencijos Komisijos politines gaires, kurias per 2014 m. liepos 15 d. Parlamento plenarinį posėdį pristatė Komisijos Pirmininkas J. C. Juncker,
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 11 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Europos imigracijos politikos,
- atsižvelgdamas į Komisijos nario, atsakingo už migraciją, vidaus reikalus ir pilietiškumą Dmitriso Avramopouloso išsipareigojimus, prisiimtus per jo 2014 m. rugsėjo 30 d. klausymą Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 10 d. Tarybos išvadas dėl veiksmų siekiant geriau valdyti migrantų srautus,
- atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio mėn. Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos pranešimą „Žmonių žūtis Viduržemio jūroje. Kas už tai atsakingas?“,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo migrantų žmogaus teisių klausimais metinius pranešimus, visų pirma į 2013 m. balandžio mėn. paskelbtą pranešimą dėl ES išorės sienų valdymo ir jo poveikio migrantų žmogaus teisėms, taip pat į 2014 m. balandžio mėn. paskelbtą pranešimą dėl migrantų išnaudojimo darbe,
- atsižvelgdamas į Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) metinę ataskaitą dėl prieglobsčio padėties Europos Sąjungoje (2014 m.),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

- A. kadangi vasarą dar kartą paaiškėjo, kad migracija nėra laikinas klausimas – atrodo, kad pabėgėlių skaičius ir toliau augs dėl vis didėjančio nestabilumo prie Europos sienų, kylančio dėl konfliktų Artimuosiuose Rytuose ir Užsachario Afrikoje, kurį papildo akivaizdūs žmogaus teisių pažeidimai, smarkiai išaugęs smurto bei teroristinių atvejų skaičius, taip pat pražūtingi klimato kaitos padariniai, tai dar kartą įrodo, kad skubiai reikia daryti viską, kas tik įmanoma, kad būtų išgelbėtos žmonijos, kurie bėga iš savo šalies ir kuriems kyla pavojus, gyvybės ir kad valstybės narės tvirtai laikytųsi savo tarptautinių įsipareigojimų, be kita ko, gelbėjimo jūroje įsipareigojimų;
- B. kadangi 2015 m. vasario mėn. duomenimis daugiausia prieglobsčio prašytojų yra kilę iš Sirijos, Afganistano ir Irako ir kadangi daugiau kaip du trečdaliai šių asmenų turi teisę į prieglobstį arba papildomą apsaugą;
- C. primindamas pastarąjį 2015 m. birželio 25 d. ir 26 d. įvykusį Europos Vadovų Tarybos susitikimą ir vėliau 2015 m. liepos 20 d. Briuselyje įvykusį Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdį, kuriame ES vadovams nepavyko susitarti dėl perkėlimo Europos Sąjungoje ir perkėlimo į ES persikirstymo mechanizmo; vietoj to buvo susitarta dėl savanoriško mechanizmo;
- D. kadangi 2015 m. rugsėjo 3 d. Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas Donald Tusk paprašė, kad būtų persikirstyta bent 100 000 pabėgėlių;
- E. kadangi operacijoms reikalingas labiau ilgalaikis metodas nei dabartinis *ad hoc* sprendimų priėmimas;
- F. kadangi skirtingų ES valstybių narių priimtose skirtingose pozicijose ir toliau rodo tai, kad ES migracijos politiką sudaro 28 fragmentuotos kryptys, įskaitant keletą abejotinių pozicijų, kurių klausimą reikia spręsti geriau anksčiau nei vėliau;
- G. kadangi dabartinė padėtis buvusiojoje Jugoslavijoje Respublikoje Makedonijoje, Serbijos Respublikoje ir Vengrijoje pabrėžia apmaudų solidarumo prieglobsčio prašytojų atžvilgiu trūkumą, nepakankamą koordinavimą ir tai, kad trūksta suderintų veiksmų; kadangi dėl šios padėties kyla chaosas ir tebesitęsia žmogaus teisių pažeidimai;
- H. kadangi kai kurių valstybių narių vadovai ir kraštutinės dešinėsios pakraipos partijos naudoja šią padėtį prieš migraciją nukreiptam nusistatymui kurstyti, kaltindami ES dėl krizės ir tokiu būdu prisidedami prie didėjančio smurtinių veiksmų prieš migrantus skaičiaus;
- I. kadangi dėl to, kad valstybėse narėse trūksta vienodų prieglobsčio procedūrų ir standartų, teikiamos skirtingas apsaugos lygis, o tam tikrais atvejais prieglobsčio prašytojams nesuteikiamos pakankamos garantijos;
 - 1. reiškia didelį liūdesį ir sielvartą dėl dabartinės humanitarinės rizės;
 - 2. reiškia solidarumą su daugybe pabėgėlių ir migrantų, kurie yra nesibaigiančio konflikto, sunkių žmogaus teisių pažeidimų, akivaizdžių valdymo klaidų ir žiaurios represijos aukomis;

3. ragina visas valstybes nares ir visas Europos institucijas ir agentūras nedelsiant imtis veiksmų ir reaguoti į krizę Viduržemio jūros regione ir prie ES sienų – veiksmų, kurie turėtų būti grindžiami solidarumu ir teisingu atsakomybės pasidalijimu, kaip išdėstyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 80 straipsnyje, ir holistiniu požiūriu, kuris apima visus aspektus, įskaitant saugią ir teisėtą migraciją, visapusišką pagarbą pagrindinėms teisėms ir pagrindinėms vertybėms, bendradarbiavimą su trečiosiomis (ne ES) šalimis ir grįžimą laikantis pagrindinių teisių ir negražinimo principo, koordinuojant ES vidaus ir išorės politikos priemones, visų pirma bendros užsienio ir saugumo politikos bei prekybos ir vystymosi politikos priemones;
4. ragina, kad visos bendroje Europos prieglobsčio sistemoje dalyvaujančios valstybės narės greitai ir visapusiškai perkeltų šią sistemą į nacionalinę teisę ir ją veiksmingai įgyvendintų, tokiu būdu užtikrindamos bendrus Europos standartus pagal galiojančius teisės aktus;
5. apgailestauja dėl to, kad Europos Vadovų Taryba neįgyvendino iniciatyvų, kurias Komisija pasiūlė savo 2015 m. gegužės 13 d. migracijos darbotvarkėje, sukurti patikimą ES mastu privalomą solidarumo mechanizmą, kuris apimtų privalomą perkėlimo į ES programą ir perkėlimą Europos Sąjungoje iš vienos valstybės narės į kitą ekstremaliosios situacijos atveju; mano, kad būtina ilgai šiuo atžvilgiu peržiūrėti ir tada atnaujinti Dublino reglamentą ES mastu privalomą, nuolatinį ir privalomą perkėlimą Europos Sąjungoje susiejant su sąžiningu persikirstymo mechanizmu; ragina valstybes nares tuo tarpu visapusiškai naudotis Reglamente „Dublinas III“ nustatytais kriterijais, kaip antai nuostatomis, susijusiomis su nelydimais nepilnamečiais ir šeimos susijungimu, bei diskrecinėmis išlygomis, tokiu būdu užtikrinant bendrus Europos standartus pagal galiojančius teisės aktus;
6. pabrėžia, kad 2014 m. beveik pusė į Europą atvykusių prieglobsčio prašytojų turėjo teisę į prieglobstį ar papildomą apsaugą arba jiems buvo leista pasilikti dėl humanitarinių priežasčių; todėl pabrėžia, kad reikia labiau naudotis saugiais ir teisėtais kanalais ir Vizų kodekse numatyti geresnes humanitarinių vizų suteikimo sąlygas raginant valstybes nares labiau naudotis šiomis humanitarinėmis vizomis;
7. pabrėžia, kad be tvirtos perkėlimo į ES programos ir atsižvelgiant į tai, kad valstybėms narėms trūksta būtinų žmogiškųjų išteklių, valstybės narės turėtų susitarti dėl kitų teisinių galimybių, kaip antai šeimos susijungimas, privačios finansavimo programos ir lankstūs vizų režimai, įskaitant studijų ir darbo tikslais išduodamas visas;
8. primena, kad prieglobstis yra pagrindinė žmogaus teisė, kuri garantuojama pagal tarptautinę teisę ir visoms valstybėms narėms privalomus įsipareigojimus; todėl pabrėžia, kad valstybės narės turėtų dažniau taikyti esamas procedūras skubių apsaugos prašymų tvarkymui, aktyviau taikant esamą teisinę sistemą, įskaitant jų konsulatuose trečiojoje šalyse pateiktų prašymų nagrinėjimą;
9. primena, kad migracija yra globalus ir sudėtingas reiškinys, todėl taip pat reikia ilgalaikio požiūrio, kurio laikantis būtų šalinamos esminės jos priežastys, tokios kaip skurdas, nelygybė, neteisėbė ir ginkluoti konfliktai; ragina ES, jos valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę stiprinti savo vaidmenį konfliktų sprendimo srityje ir visų pirma padėti rasti tvarius politinius sprendimus tose šalyse, kuriose vyksta konfliktas, kaip antai Artimųjų Rytų šalys, Sirija ir Libija, taip pat stiprinti politinį dialogą, be kita

ko, su regioninėmis organizacijomis, į jį įtraukiant visus žmogaus teisių aspektus, kad būtų remiamos įtraukios ir demokratinės institucijos, didinamas vietos bendruomenių atsparumas ir skatinamas socialinis bei demokratinis kilmės šalių ir jų gyventojų vystymasis; ragina Komisiją, atsižvelgiant į tai, imtis vadovaujančio vaidmens ir suburti pasaulio lyderius, kad ši problema būtų sprendžiama kaip visos tarptautinės bendruomenės prioritetas; tikisi, kad Valetos konferencija migracijos tema bus proga konstruktyviam dialogui tarp ES, Afrikos Sąjungos ir pagrindinių šalių, kurios kartu gali imtis ryžtingų veiksmų, kad tinkamai išspręstų migracijos padėties klausimą;

10. ragina pabėgėlių tranzito šalyse (Viduržemio jūros regione ir Vakarų Balkanuose) sudaryti humanitarinius koridorius, kad būtų galima teikti humanitarinę pagalbą ir užtikrinti, jog bus patenkinti patys būtiniausi pabėgėlių poreikiai ir gerbiamos jų žmogaus teisės; pabrėžia, kad humanitarinės atsakomosios priemonės reaguojant į pabėgėlių krizę turėtų būti dalis ilgalaikio plano, kuris apimtų humanitarinės pagalbos paramą pabėgėlių kilmės šalių kaimyninėms šalims ir kuriuo būtų siekiama didinti spartaus šalių atgaivinimo ir apsaugos pajėgumus, stiprinti su JT susijusių agentūrų vaidmenį, taip pat gerinti politinę, socialinę, žmogaus teisių ir ekonominę padėtį besivystančiose kilmės ir tranzito šalyse;
11. prašo Komisijos užtikrinti, kad naujas požiūris į migraciją būtų esminis naujos vystymosi programos aspektas ir pagrindinis priimant darnaus vystymosi tikslus 2015 m. rugsėjo mėn. Niujorke įvyksiančiame JT aukščiausiojo lygio susitikime;
12. ragina Komisiją ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai surengti tarptautinę konferenciją pabėgėlių krizės tema, kurioje dalyvautų ES, jos valstybių narių, su JT susijusių agentūrų, JAV, atitinkamų tarptautinių NVO ir arabų valstybių atstovai siekiant, be kita ko, parengti bendrą globalią humanitarinės pagalbos strategiją;
13. ragina valstybes nares ratifikuoti Tarptautinę konvenciją dėl visų darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos;
14. atkreipia dėmesį į tai, kad pradėta Europos Sąjungos karinė operacija Viduržemio jūros regiono pietų centrinėje dalyje (EUNAVFOR MED), skirta kovoti su žmonių kontrabandininkais ir prekyautojais žmonėmis Viduržemio jūros regione, kuri vykdoma kartu su platesnio masto veiksmais, siekiant spręsti krizę ir gelbėti žmonių gyvybes jūroje, ir į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą, pateiktą 2015 m. rugsėjo 3 d. įvykusiame neformaliame gynybos ministrų susitikime, siekiant padidinti operacijos pajėgumus veikti atviroje jūroje, kad būtų sulaikomi ir likviduojami naudojami laivai ir padedama sulaikyti žmonių kontrabandininkus;
15. ragina Komisiją skirti nemažų išteklių ir pagal 2016 m. biudžetą ir daugiametę finansinę programą numatyti galimybes greičiau suteikti didesnę paramą toms valstybėms narėms, į kurias atvyksta daugiausia pabėgėlių, taip pat paramą valstybėms narėms pabėgėlių priėmimo ir integracijos srityje;
16. primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją padidinti lėšų kiekį ir priemones, numatytas panaudoti reaguojant į humanitarinę krizę Europos Sąjungoje ir už jos ribų;

17. ragina valstybes nares ir Komisiją skubiai imtis veiksmų kovojant su prieš migrantus nukreiptais smurtiniais veiksmais ir neapykantą kurstančia kalba; taip pat ragina ES ir jos valstybių narių vadovus laikytis aiškios Europos solidarumui, pagarbai žmogaus orumui ir prieglobsčio prašytojų teisėms palankios pozicijos;
18. supranta „įvykių centro“ požiūrio, kaip paskelbta migracijos darbotvarkėje, vertę stiprinant operatyvinę pagalbą prieglobsčio prašytojams tik atvykus, įskaitant atvykėlių registraciją ir pirminį duomenų tvarkymą, jei ši reagavimo priemonė padeda spręsti klausimą, kaip prieglobsčio prašytojai turėtų būti paskirstomi valstybėms narėms, ir aiškiai nustatyti veiksmingus mechanizmus, pagal kuriuos atsižvelgiama į lyčių aspektą, nustatant specifinių poreikių turinčius asmenis ir nukreipiant juos į atitinkamas tarnybas;
19. ragina Tarybą ir valstybes nares veikti dabar ir primena, kad šios rezoliucijos tikslas yra įgyvendinti Komisijos jau paskelbtas iniciatyvas, kuriomis siekiama didinti valstybių narių solidarumą ir dalijimąsi atsakomybe, įskaitant naują pasiūlymą dėl nuolatinio perkėlimo mechanizmo, grindžiamo SESV 78 straipsnio 2 dalimi – o toliau padidinus perkėlimo vietų skaičių bus žengtas pirmas žingsnis tinkama linkme – atsižvelgiant į tai, kad Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas šiuo metu rengia pranešimą, kuriame atsispindės Parlamento teikiamos vidutinio ir ilgesnio laikotarpio politikos gairės migracijos klausimu; pabrėžia, kad pabėgėlių padėties klausimas turi būti skubiai sprendžiamas pirmiausia, jei padėtis bus palikta nevaldoma, nereguliarūs ir gyvybei pavojingi ES sienų kirtimo atvejai tęsis ir jų vis daugės;
20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.